

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 7976/2023
13.12.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Бранке Дражић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Дијана Алексић, адвокат из ..., против тужене „Meridian Bank-Credit Agricole Group“ ад Нови Сад из Новог Сада, коју заступа Милица Чворовић адвокат из ..., ради утврђења ништавости и стицања без основа, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 4845/19 од 04.11.2022. године, у седници одржаној дана 13.12.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 4845/19 од 04.11.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 4845/19 од 04.11.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 8448/17 од 05.09.2019. године, првим ставом изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да суд утврди да су ништаве одредбе уговора број ...-...-.../... о дугорочном стамбеном кредиту од 12.10.2007. године закљученог између парничних странака којима су корисници кредита обавезани на плаћање једнократне накнаде за пуштање кредита у течај, накнаде на име трошкова обраде захтева за осигурање кредита код НКОСК од 30 евра у динарској противвредности по средњем курсу евра на дан пуштања кредита у течај, на плаћање административних трошкова за организацију кредита сагласно члану 3. уговора и на плаћање премије осигурања у висини од 2,5% од износа одобреног кредита, као и захтев за обавезивање тужене да тужиоцима по основу стицања без основа исплати износ од 2.329,71 динар са законском затезном каматом од 13.10.2007. године до исплате, износ од 13.024,14 динара на име трошка за пуштање кредита у течај, износ од 65.120,71 динар на име премије осигурања код НКОСК, укупно 78.144,85 динара са законском затезном каматом од 31.10.2007. године до исплате, те трошак од 205,00 динара на име трошка кредитног бироа, 50,00 динара на име трошка менице што укупно износи 255,00 динара са законском затезном каматом од 17.11.2007. године до исплате, те захтев за накнаду трошкова парничног поступка.

Другим ставом изреке обавезани су тужиоци да туженој накнаде парничне трошкове у износу до 94.500,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Гж 4845/19 од 04.11.2022. године, првим ставом изреке жалба тужилаца делимично је усвојена, па је пресуда Основног суда у Новом Саду П 8448/17 од 05.09.2019. године преиначена тако што је тужбени захтев делимично усвојен и утврђена ништавост уговора број ...-...-.../... о дугорочном стамбеном кредиту од 12.10.2007. године, закљученог између парничних странака, у делу којим су корисници кредита обавезани на једнократно плаћање трошка пуштања кредита у течај задужењем њихових текућих рачуна и плаћање накнаде на име трошка обраде захтева за осигурање кредита код НКОСК у износу од 30 евра у динарској противвредности по средњем курсу на дан пуштања кредита у течај, те је обавезана тужена да тужиоцима исплати износ од 2.329,71 динар на име трошка обраде захтева код НКОСК са законском затезном каматом од 13.10.2007. године до исплате, док је у преосталом делу жалба тужилаца одбијена као неоснована и потврђена првостепена пресуда у непреиначеном делу. Другим и трећим ставом изреке одбијени су захтеви тужилаца и тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде тужена је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права и предложила да се сходно члану 404. став 1. ЗПП иста сматра изузетно дозвољеном.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 са изменама и допунама, 49/13-УС, 74/13-УС), Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП, јер код утврђења да до закључења главне расправе тужена није доказала да је основним подацима о кредиту урученим тужиоцима у предуговорној фази исте обавестила о врсти и висини трошкова који поводом реализације њиховог кредитног захтева падају на њихов терет (понула од 09.10.2007. године не садржи податке о накнади трошкова обраде захтева за осигурање кредита код НКОСК у износу од 30 евра у динарској противвредности), одлука је у складу са правним ставом усвојеним на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда одржаној 16.09.2021. године. Указивање у ревизији на различиту судску праксу у истоветним ситуацијама не упућује нужно на другачији правни став, јер правилна примена материјалног права у споровима са захтевом какав је у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања. Из наведених разлога одлучено је као у првом ставу изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 479. став 6. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. и 4. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност износа од 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, као и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју су тужиоци у тужби навели не прелази износ из првог става овог члана (члан 33. став 2. ЗПП). Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужбом ради утврђења ништавости уговорне одредбе и ради исплате, поднетом дана 27.10.2017. године, тражено је обавезивање тужене на исплату износа од 80.729,56 динара, сагласно чему је овај поступак вођен по правилима за спор мале вредности.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то је применом члана 413. ЗПП иста одбачена као недозвољена другим ставом изреке овог решења.

**Председник већа-судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић